

متن پرسش

سلام و احترام: در جواب پرسش یکی از کاربران فرمودید شرایطی به وجود آمده که به برکت آن به سمت یگانگی بین زندگی و مقاومت می رویم. این زندگی که می فرمایید چگونه زیستنی است و چه معنایی دارد که در برابر شرایط جنگی قرار نمی گیرد، بلکه با شرایط جنگی و مقاومت مردمی سازگاری دارد؟ بالاخره زندگی بخش زیادی از مردم مختل شده. نه فقط از جهت خسارات مادی بلکه از جهت روانی و آرامش عمومی. جنگی که تبدیل به جنگ شهری و وارد لایه های اجتماعی شود امنیت و آرامش عمومی را سلب می کند. روتین و روال زندگی عادی را بر هم می زند. به عنوان مثال یک دانش آموز که برای کنکور خود را آماده می کرده یا یک دانشجو که در حال نوشتن پایان نامه اش بوده، در شرایط کنونی که جنگ به خانه و زندگی مردم کشیده شده، چطور می تواند گوشه ای بنشیند و به یگانگی بین زندگی و مقاومت بیندیشد؟! ایران ما، یمن یا فلسطین یا عراق نیست که اساسا در تاریخ توسعه یافتگی وارد نشده اند و بنابراین راحت تر می توانند تغییر را پذیرند و با شرایط جنگی خود را وفق دهند. روال عادی زندگی آنها سالها این چنین بوده است. آنها عمریست اینچنین زیسته اند و به قول جنابعالی مقاومت و جنگ با زندگیشان عجین شده است. اما این قضیه در مورد کشوری که سودای توسعه یافتگی داشته و نظامات و مناسبات و ارتباطات خود را بر این اساس قرار داده قدری متفاوت است. به نظر بنده اساسا نمی توان از انسان ایرانی انتظاری مشابه با انسان یمنی یا فلسطینی داشت. چون انسان ایرانی در نظم و نظام دیگری زیست کرده و پرورش یافته. اگر هم به یگانگی بین زندگی و مقاومت می اندیشیم لاجرم باید نسخه ایرانیزه و بومی شده آن متناسب با اقتضائات ایران امروز و مردمانش باشد. عذرخواهی از بابت اطاله کلام. یا حق

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: با همه این نکات که می فرمایید و نکات درستی است. بالاخره در جهان جدید اگر در وسعتی حاضر نشویم که از دوگانگی زندگی و مقاومت عبور کنیم در هرکجا که باشیم با نوعی بحران روبهرو خواهیم بود. ان شاءالله در جلسه شنبه عریاضی در این رابطه پیش می آید. موفق باشید